

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/24/2018
Identifikačné číslo spisu: 6016200144
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200144.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) Mgr. Y. T., I., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ŠČURY, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, 022 01 Čadca, pracovisko Za kasárňou 1, 831 01 Bratislava, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Banskej Bystrici, ul. 9. mája 1, 974 86 Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-VO2-234-0042015-PK zo dňa 7. decembra 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/16/2016-77 zo dňa 14. júla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Služobným hodnotením príslušníka Policajného zboru Okresného riaditeľstva PZ, odboru poriadkovej polície v Žiari nad Hronom, ako prvoinštančného správneho orgánu, č. ORPZ-ZH-OPP-459-024/2015 zo dňa 29.09.2015 bol žalobca hodnotený podľa § 27 ods. 4 písm. d) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) ako nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu, a to z dôvodu nedosahovania dostačujúcich požadovaných výsledkov a prístupu vo výkone štátnej služby vo funkciu, ale je spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú prácu.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie zamietol a napadnuté služobné hodnotenie potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

4. V odôvodnení uviedol, že úlohou súdu je posúdiť, či správny orgán v zmysle žalobných dôvodov zadovážil dostatok skutkových podkladov pre rozhodnutie, či zistil skutočný stav, t. j. či skutkové závery, ku ktorým dospel, vyplývajú z vykonaných dôkazov a či rozhodol v súlade s hmotnoprávnymi a procesnými predpismi. Žalobca voči rozhodnutiu žalovaného namieta, že bolo vydané v rozpore s právnymi predpismi a nedostatočne zisteného skutkového stavu bez toho, aby tieto svoje námietky na daný prípad vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného akokoľvek konkretizoval. Ďalej v žalobe uviedol, ako odôvodnil svoje odvolanie proti služobnému hodnoteniu. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí žalobcovi dal odpoveď na každú z jeho odvolacích žalobných námietok. Žalobca neuvádza v čom, by malo byť takéto hodnotenie odvolacích námietok nesúladne so zákonom. Krajský súd z takto uplatnených dôvodov voči rozhodnutiu žalovaného teda nemohol dospieť k záveru, že by napadnuté rozhodnutie bolo v rozpore so zákonom. Poukázaním na to, aké boli dôvody odvolania, nie je ani len tvrdením o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

5. Nebolo sporné, že priamy nadriadený žalobcu nebol v čase spracovania hodnotenia osobou, ktorá by ho poznala z jeho činnosti aspoň 6 mesiacov. Postup, kedy bola zriadená komisia nadriadeným, ktorý žalobcu ustanovuje do funkcie bol podľa § 28 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.. To znamená, že išlo o postup zákonný. Nebolo sporné ani to, že riaditeľ OR PZ Žiar nad Hronom je tým nadriadeným, ktorý žalobcu ustanovuje do funkcie, a teda osobou oprávnenou ustanoviť komisiu. Nebolo sporné ani to, že v priebehu spracovania návrhu služobného hodnotenia bolo žalobcovi umožnené vyjadriť sa k jeho obsahu. Žalobca namieta krátkosť lehoty, ktorá mu bola daná na toto vyjadrenie ako nezákonný postup, resp. postup vo vzťahu k nemu diskriminačný. Podľa krajského súdu nie je pochybné, že zákon č. 73/1998 Z. z. nestavuje lehotu, ktorú má nadriadený určiť, alebo v ktorej má umožniť hodnotenému policajtovi, aby sa k návrhu hodnotenia vyjadril. Krajský súd v rámci prieskumu zákonnosti postupu nie je oprávnený hodnotiť účelnosť alebo vhodnosť opatrení. Skutočnosť, že žalobcovi daná lehota piatich kalendárnych dní na vyjadrenie, potom nemožno vyhodnotiť inak ako, že išlo o postup, ktorý bol v súlade s § 28 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z.. Žalobca namieta, že mu bolo služobné hodnotenie doručené počas kúpeľnej liečby, ktorú mal nariadenú. Podľa § 31 zákona č. 73/1998 Z.z. je nadriadený bezodkladne povinný oboznámiť policajta so schváleným služobným hodnotením. Postup, keď bolo žalobcovi doručené služobné hodnotenie dňa 30.09.2015, t. j. deň potom, ako bolo schválené, bolo potom v súlade s týmto ustanovením zákona. Podľa krajského súdu bolo potrebné súhlasiť so žalovaným, ktorý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pobyt v kúpeľno-rehabilitačnom zariadení nie je zákonnou prekážkou, ktorá by znemožňovala žalobcovi podať odvolanie proti tomuto služobnému hodnoteniu. Takisto námietka o porušení práv žalobcu, keď mu nebola poskytnutá fotokópia návrhu služobného hodnotenia, podľa názoru krajského súdu neobstojí. Zo správneho spisu je nepochybné, že žalobca mal možnosť s návrhom služobného hodnotenia sa oboznámiť, čo aj využil, pričom mal možnosť robiť z neho výpisy. V zmysle § 237 zákona č. 237/1998 Z.z. účastníci konania majú právo nahliadnuť do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy. Podľa žalobcu právo nahliadnuť do spisu by malo zahŕňať aj právo na vyhotovenie fotokópie dokladov zo spisu. Nejde ale o výklad tohto ustanovenia zo strany žalobcu, ale o jeho doplnenie alebo rozšírenie. Zákonodarca nepovažoval za potrebné účastníkov oprávniť na to, aby im boli poskytované fotokópie spisov v konaniach vo veciach služobného pomeru. Postup, ktorý je v súlade so zákonom, preto nemožno podľa názoru krajského súdu považovať ani za diskriminačný alebo nepriateľský voči žalobcovi.

6. Krajský súd súhlasil s tým, že v zmysle § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia. Je tomu tak bez ohľadu na to, z akého dôvodu sa hodnotenie v zmysle § 27 ods. 6 vykonáva. V zmysle § 27 ods. 6 v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykonáva najmenej raz 5 rokov, pričom sa vykonáva vždy vtedy, keď dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie. Je pravda, že služobné hodnotenie uvádza, že bolo vykonané podľa § 27 ods. 6 písm. b) bez toho, aby uvádzalo, o aké

závažné zmeny v spôsobilosti policajta išlo v danom prípade. Okrem toho v zmysle § 27 ods. 1 služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery. Povinnou náležitosťou služobného hodnotenia nie je uvedenie skutočností, pre ktoré bolo hodnotenie vykonané. Policajt môže byť hodnotený v akomkoľvek časovom rozpätí, pričom maximálna dĺžka môže byť 5 rokov. To znamená, že v kratších intervaloch je hodnotenie v súlade so zákonom v zmysle § 27 ods. 6 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z.. Potom námietka, že pokiaľ tu neboli takéto závažné skutočnosti, tak celé hodnotenie nie je v súlade so zákonom, nemôže podľa názoru krajského súdu obstáť.

7. Konanie vo veciach služobného pomeru policajtov je upravené v zákone č. 73/1998 Z. z., ktorý pre toto konanie v § 247a vylúčil aplikáciou všeobecného predpisu o správnom konaní, ktorým je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), ktorý obsahuje aj úpravu vylúčenia zamestnancov alebo členov správneho orgánu pre ich pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, pre ktorý možno mať pochybnosti o ich nepredpojatosti. Žalobca správne konštatuje, že v konaní vo veciach služobného pomeru nie je obsiahnutá úprava vylúčenia členov komisie, či schvaľovateľa hodnotenia. Naopak, musí ísť o osoby, ktoré poznajú hodnoteného zo služobnej činnosti a to najmenej po dobu 6 mesiacov. Žalobca sa preto dovoľáva aplikácie úpravy vylúčenia v súdnom konaní podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ako všeobecného predpisu. Takáto argumentácia však podľa názoru krajského súdu nie je správna. Občiansky súdny poriadok nie je všeobecným predpisom pre konanie vo veciach služobného pomeru, pretože upravuje odlišnú oblasť právnych vzťahov. Neobstojí ani požiadavka analógie práva pri takej úprave obsiahnutej v zákone č. 73/1998 Z.z., ktorá vyžaduje, aby bol policajt hodnotený jeho priamym nadriadeným, ktorý ho pozná zo služobnej činnosti minimálne 6 mesiacov. Odvolacia námietka ani neobsahuje označenie skutočností, z ktorých by bolo možné objektívne dospieť k záveru o predpojatosti, ktorú žalobca vidí v negatívnom vzťahu hodnotiacich osôb k jeho osobe. Okrem všeobecného tvrdenia tohto negatívneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť z pracovných konfliktov žalobca neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti k takýmto tvrdeniam. Bez takýchto konkrétnych skutočností, nemožno potom nič vytknúť tomu, ako sa s námietkou vysporiadal žalovaný, a to že ide o ničím nepodložené subjektívne pocity.

8. Žalobca v odvolaní namietal aj nedostatočne zistený skutkový stav, keď služobné hodnotenie neobsahuje okolnosti, ktoré sú v jeho prospech a ktoré nastali pred 01.03.2015 a neboli zohľadnené do úvahy návrhy opatrení, ktoré vypracoval alebo ku ktorým dal podnet v predchádzajúcom období. Nenamieta však, že skutkové zistenie, z ktorého vychádzal žalovaný a to, že v období od 01.03.2015 do 31.08.2015 nepredložil žiadny návrh na opatrenie, ktoré by smerovalo k zlepšeniu situácie v určitých riadených oblastiach. Žalobca sa v odvolaní zameril na to, že išlo o výsledky v týchto činnostiach, ktoré mali byť zhoršené a svoju zodpovednosť za tieto výsledky. Žalovaný dal podrobnú odpoveď aj na námietku o tom, že sa v služobnom hodnotení žalobcovi vytýka postup, ktorý bol uplatňovaním práv policajta. Podľa žalovaného nešlo o uplatňovanie práv policajta. Pokiaľ by táto námietka mala byť žalobnou námietkou, tak nie je dostatočne konkrétna, aby súd mohol z takto uplatnenej námietky napadnuté služobné hodnotenie ako aj odvolacie rozhodnutie preskúmať. Žalobca neuvádza, v čom konkrétne boli úlohy, ktoré mu boli uložené a ktorých pozbavenia sa dožadoval v rozpore so zákonom. Takisto vo vzťahu ku konštatovaným disciplinárnym previneniam a udeleným výčitkám nebolo sporné, že žalobcovi boli udelené tieto disciplinárne opatrenia a výčitky. Žalobcove námietky smerujú k tomu, že v spise sa nenachádzajú tieto rozhodnutia a podobne, čo nič nemení na správnosti skutkového zistenia, že v sledovanom období mu boli udelené disciplinárne opatrenia a aj výčitky. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s týmito námietkami podrobne vysporiadal tak, ako je v bode 4 tohto rozsudku. Poukázal na odvolaciu námietku, ktorou bolo namietané, že neboli zohľadnené do úvahy skutočnosti, ktoré svedčia v prospech žalobcu vyhodnotil ako neodôvodnené, pretože v samotnom služobnom hodnotení sa uvádza, že žalobcovi boli udelené v predchádzajúcom období pochvaly a odmeny. K odvolacej námietke nerovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobcovi, keď iným policajtom za horšie pochybenia nebol zvolený taký postup ako voči žalobcovi možno uviesť, že takáto námietka je nekonkrétna. Navyše, ak sa u niektorého z policajtov nepostupuje v súlade so zákonom, to neznamená, že v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania by malo byť, aby sa takto postupovalo vo vzťahu k všetkým policajtom. Inak povedané, pokiaľ žalobca nenamieta skutkové zistenia, ale namieta len ich hodnotenie, nemožno dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom. Nesúhlas

žalobcu s hodnotením zistených skutočností nestačí na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že služobné hodnotenie je v rozpore so zákonom. Žalovaný v odôvodnení podrobne poukázal na pracovnú náplň žalobcu a na skutočnosť, že v rozpore s touto žalobca nepostupoval, keď nepredkladal žiadne návrhy, či opatrenia na zlepšenie situácie na úseku skráteného vyšetrovania. Konštatoval, že žalobca v predchádzajúcom období takéto návrhy podával, avšak od 01.03.2015 tak prestal robiť. Nemožno nič vytknúť úvahe správneho orgánu, ktorý zo zistených skutočností vyvodil, že žalobca po 01.03.2015 prestal predkladať návrhy na prijatie opatrení, aj keď na to bol dôvod spočívajúci v zhoršení výsledkov, ďalej že v hodnotenom období bol disciplinárne potrestaný disciplinárnymi opatreniami a tiež mu boli udelené výčitky pre nedodržiavanie povinností, čo sú skutočnosti, ktoré ho diskvalifikujú na vykonávanie riadiacej funkcie.

9. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

10. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodov, že má za to, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Sťažovateľ namietal, že ak krajský súd bol názoru, že v žalobe absentovali konkrétne žalobné body, tak ho mal vyzvať na doplnenie žaloby, čo však krajský súd neurobil. Keďže krajský súd prejednal žalobu a podrobil prieskumu aj rozhodnutia správnych orgánov, tak má za to, že krajský súd mal preukázané žalobné dôvody zo strany žalobcu.

12. Sťažovateľ nesúhlasil s bodom 9 rozsudku a uviedol, že súd mal povinnosť skúmať či existovali zákonné dôvody na začatie konania a spracovanie hodnotenia, pretože zákon stanovuje, že len keď dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie sa vykoná služobné hodnotenie. Inak by išlo o začatie konania z nezákonných dôvodov.

13. Tiež sťažovateľ nesúhlasil s bodom 10 napadnutého rozsudku a uviedol, že názor krajského uvedený v bode 10 rozsudku nevychádza zo zákona a ústavných princípov. V prípade, že krajský súd tvrdí, že zákon č. 73/1998 Z.z. podanie námietky zaujatosti nerieši, tak má zároveň uviesť, ktorý právny predpis sa má na danú problematiku aplikovať.

14. K bodu 11 napadnutého rozsudku sťažovateľ uviedol, že nerozumie argumentácií súdu. Podľa názoru sťažovateľa služobné hodnotenie by malo byť spracované za obdobie od posledného služobného hodnotenia. Žalovaný v služobnom hodnotení podrobne popísal jednotlivé skutky svedčiacie o nedodržaní služobnej disciplíny po 01.03.2015, ale pred 01.03.2015 neuviedol žiadny konkrétny skutok. Sťažovateľ ďalej namietal nesprávne právne posúdenie jeho námietky týkajúcej sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania.

15. Sťažovateľ vytýkal rozsudku krajského súdu aj to, že sa nevysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, ale iba s niektorými. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol kasačnému súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutia správnych orgánov.

16. Žalovaný vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti nepodal.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.)

postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.02.2019 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

18. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutí správnych orgánov, ktorými bol sťažovateľ na základe služobného hodnotenia hodnotený ako nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľom a správnymi orgánmi, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. v hodnotiacej časti sa posudzujú

- a) znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby,
- b) znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený,
- c) výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- d) plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,
- e) splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu,
- f) bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3,
- g) spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby.

Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

Podľa § 27 ods. 4 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby.

Podľa § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie.

19. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

20. Kasačný súd k veci uvádza, že predseda komisie si pred vydaním rozhodnutia - služobného hodnotenia zaobstaral všetky potrebné podklady tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci v zmysle § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. Zo služobného hodnotenia tiež vyplýva, že pri spracovaní služobného hodnotenia boli rovnako dôkladne posúdené všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech sťažovateľa, teda jeho disciplinárne previnenia ako aj pochvaly a odmeny. Podľa názoru kasačného súdu žalovaný vo svojom rozhodnutí dal podrobne odpoveď na všetky sťažovateľove námietky uvedené v žalobe. Z uvedeného dôvodu kasačný súd považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom.

21. Namietaná 5 dňová lehota na uplatnenie práva na podanie námietok a pripomienok proti návrhu služobného hodnotenia bola aj podľa názoru kasačného súdu primeraná a aj vzhľadom na to, že mnohé skutočnosti, ktoré boli obsahom návrhu služobného hodnotenia boli sťažovateľovi známe z predchádzajúcich konaní. Cieľom služobného hodnotenia bolo komplexne hodnotiť sťažovateľa od doby, kedy u neho nastali závažné zmeny v spôsobilosti na výkon funkcie podľa § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z., t. j. od 01.03.2015, teda po odchode riaditeľa odboru poriadkovej polície OR PZ v Žiari

nad Hronom. Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v tomto období keď mal sťažovateľ samostatne preukázať svoje riadiace schopnosti, tak sa začali prejavovať nedostatky v jeho riadiacej spôsobilosti a začalo dochádzať zo strany sťažovateľa k porušovaniu služobnej disciplíny, prípady ktorých sú aj v služobnom rozhodnutí konkrétne uvedené. Podľa názoru kasačného súdu nadriadený môže vykonať služobné hodnotenie v akýchkoľvek časových intervaloch, pričom najdlhší môže byť 5 rokov a zároveň nadriadený je povinný vykonať služobné hodnotenie vtedy, keď sú tu závažné skutočnosti, ktoré spôsobujú zmeny v spôsobilosti policajta na výkon funkcie.

22. Na nepredloženie z vlastnej iniciatívy priamemu nadriadenému návrhy či opatrenia na zlepšenie situácie na úseku skráteného vyšetrovania v období od 01.03.2015 do 31.08.2015 kasačný súd uvádza, že táto činnosť sťažovateľovi vyplýva z popisu služobných činností príslušníka PZ a z pokynu riaditeľa OR PZ v Žiari nad Hronom č. 27/2013 o organizačnom poriadku. Je pravdou, že sťažovateľ predložil predchádzajúcemu riaditeľovi niekoľko návrhov a podnetov, ktoré smerovali k riešeniu nepriaznivého vývoja ukazovateľov v skrátenom vyšetrovaní, avšak od 01.03.2015 sťažovateľ na pretrvávajúci nepriaznivý vývoj na úseku skráteného vyšetrovania samostatne a iniciatívne žiadne opatrenia alebo usmernenia smerujúce k zlepšeniu stavu skráteného vyšetrovania nenavrhol.

23. K námietke porušenia zásady rovnakého zaobchádzania kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Zo služobného hodnotenia je zrejme aké konkrétne previnenia boli sťažovateľovi vytykané, a tak nie je preukázaná diskriminácia zo strany nadriadených, šikana alebo porušenie zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k sťažovateľovi. Závery služobného hodnotenia vychádzajú z konkrétnych konaní sťažovateľa, ktorých sa dopustil počas plnenia svojich služobných povinností. Nesúhlas sťažovateľa s hodnotením zistených skutočností nestačí na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že služobné hodnotenie je v rozpore so zákonom.

24. Námietku týkajúcej sa zaujatosti členov komisie vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Námietka neobsahuje označenie skutočností, z ktorých by bolo možné objektívne dospieť k záveru o predpojatosti členov komisie, ktorú sťažovateľ vidí v negatívnom vzťahu hodnotiacich osôb k jeho osobe. Okrem všeobecného tvrdenia ich negatívneho vzťahu z pracovných konfliktov, sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by dôvodili predpojatosť členov komisie vo vzťahu k sťažovateľovi. Z uvedeného dôvodu sa kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu, ktorý vyhodnotil tvrdenie sťažovateľa o zaujatosti členov komisie ako nepodložené subjektívne pocity.

25. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa, že krajský súd nereagoval na všetky námietky uvedené v žalobe kasačný súd dáva do pozornosti, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04). Kasačný súd má za to, že krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal, vysporiadal sa s podstatnými námietkami sťažovateľa a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, pričom dospel k správnym a nepochybným záverom o zákonnosti preskúmaného ak aj prvoinštančného rozhodnutia.

26. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že

sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.